

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci navrhovatele: **Ing. R. K.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na vyslovení nezákonnosti opatření obecné povahy – mimořádného opatření ze dne 22. 10. 2021, čj. MZDR 15757/2020-60/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá** v části směřující proti bodům 3 a 4 mimořádného opatření ze dne 22. 10. 2021, čj. MZDR 15757/2020-60/MIN/KAN.
- II. Ve zbytku **se** návrh **odmítá** pro zjevnou neopodstatněnost.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se domáhá vyslovení nezákonnosti mimořádného opatření, které Ministerstvo zdravotnictví coby odpůrce vydalo dne 22. 10. 2021. Opatření zakázalo pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest, tj. respirátorů nebo obdobných prostředků. Bylo účinné od 25. 10. 2021, zrušeno bylo s účinností k 1. 11. 2021. Případně navrhovatel žádá, aby soud přezkoumal jakékoli navazující opatření, které bude teprve vydáno a bude mít podobný obsah.

[2] Obdobným návrhem téhož navrhovatele (směřujícím proti obdobnému opatření, vydanému však již v červenci 2021) se NSS nedávno zabýval a odmítl jej usnesením ze dne 4. 11. 2021, čj. 2 Ao 13/2021 - 92. Protože navrhovatel nyní uplatňuje stejné argumenty, naložil soud s jeho návrhem stejně jako ve věci 2 Ao 13/2021. Není tak ani nutné podrobně rekapitulovat tvrzení stran a postačí k tomu odkázat na body 4–14 usnesení 2 Ao 13/2021.

[3] Navrhovatel požaduje vyslovení nezákonnosti celého napadeného opatření, netvrdí však, že by na něj dopadaly povinnosti uložené v jeho bodech 3 a 4 zaměstnavatelům a poskytovatelům zdravotních služeb ani že by touto úpravou byl jakkoli dotčen. Touto částí napadeného opatření proto ani nemůže být zkrácen na svých veřejných subjektivních právech. Soud proto návrh v tomto rozsahu odmítl jako návrh podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

[4] Pandemický zákon (zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19) stanoví další speciální důvod pro odmítnutí návrhu. Podle jeho § 13 odst. 3 soud odmítne takový návrh, který je zjevně neopodstatněný. Tak je tomu v situaci,

kdy už se soud obdobnou věcí zabýval, rozhodl zamítavým rozsudkem a nehodlá se od tohoto právního názoru odchýlit. Takovým zamítavým rozsudkem je rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2021, čj. 2 Ao 7/2021 - 157. V něm soud dospěl k závěru, že povinnost nosit respirátor je účinný, potřebný a přiměřený nástroj k potlačování a prevenci epidemie nemoci covid-19. Mimořádné opatření zasahuje do práv jednotlivců v únosné míře a současně stanoví výjimky, které zajišťují, aby v individuálních případech nepůsobilo nepřiměřené zásahy (bod 78 rozsudku).

[5] Navrhovatel tvrdí, že doba mezi vydáním a účinností napadeného opatření byla velmi krátká, a nestihl se proto připravit na plnění povinností, které opatření ukládá. Podobné povinnosti však byly adresátům opatření ukládány již řadu měsíců před vydáním napadeného opatření; opatření byla plošná, tedy týkala se na vymezených místech téměř všech osob. Navrhovatel ani netvrdil, jak konkrétně se chtěl připravit (bod 27 usnesení 2 Ao 13/2021).

[6] Nemůže obstát ani navrhovatelova námitka, podle níž není opatření dostatečně odůvodněno. V minulosti soud opravdu vytkl opatřením, která přinášela podobnou úpravu, nedostatečné odůvodnění. Od té doby však ministerstvo výrazně doplnilo své argumenty, konkrétně v tomto opatření rozebralo rizika nošení různých typů obličejových ochran na str. 12-13 odůvodnění (bod 28 usnesení 2 Ao 13/2021).

[7] Podle soudu není významné, že ministerstvo označuje *filtrační polomasku* jako *respirátor*: ve skutečnosti totiž nejsou adresáti na pochybách, jaký prostředek ochrany je třeba použít (bod 29 usnesení 2 Ao 13/2021). Navrhovatel nezpochybnil základní východisko, na němž opatření stojí, totiž že respirátory poskytují díky svému tvaru a materiálu lepší ochranu než roušky a že ochrana dýchacích cest ztěžuje šíření viru kapénkami. I když respirátor není dokonalým prostředkem, dokáže přispět k tomu, aby se šíření epidemie zpomalilo a aby nevznikala ohniska nákazy (body 61, 62 a 66 rozsudku 2 Ao 7/2021).

[8] Soud se už dostatečně zabýval i negativními účinky ochranných prostředků dýchacích cest na zdraví a provedl i test proporcionality (bod 72 rozsudku 2 Ao 7/2021). K možným zdravotním potížím, které hrozí samotnému navrhovateli, lze odkázat na bod 30 usnesení 2 Ao 13/2021. Stejně tak už soud odpověděl i na to, zda nutnost pořizovat si respirátory nepředstavuje pro jednotlivce nepřiměřený finanční náklad (bod 75 rozsudku 2 Ao 7/2021).

[9] V části návrhu tak navrhovatel není aktivně legitimován a ve zbylé části je jeho návrh zjevně neopodstatněný. Soud proto návrh z těchto dvou důvodů odmítl.

[10] O opatření, které nahradilo nyní napadené opatření a částečně se s ním překrývá, soud rozhodnout nemohl, neboť nové opatření není předmětem tohoto řízení a může být napadeno samostatným návrhem.

[11] Pro výrok o nákladech řízení je podstatný úspěch ve věci podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část. III.4). Navrhovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů

pokračování

řízení. Procesně úspěšnému ministerstvu nevznikly v řízení žádné náklady, které by se vymykaly z běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu